

KOSTÝM AKO ODEV DUŠE ČLOVEKA

Kostýmy sú neoddeliteľnou súčasťou každého divadla, každej inscenácie. V rámci festivalu sa v miestnom kostole sv. Klimenta inštalovala výstava kostýmov z inscenácií Starého divadla Karola Spišáka v Nitre pod názvom Divadelný kostým pomáha premieňať herca v postavu. S kurátorkou Danicou Hudákovou sme sa rozprávali o jej vnímaní divadelného kostymérstva, súčasných trendoch a funkciách.

foto TV Močenok

Kedže obsahom nejde o bežnú výstavu ako napríklad fotografií a malieb, mohli by ste stručne priblížiť tento projekt? Ako sa zrodila jeho myšlienka a aký bol kurátorský koncept?

Dostali sme ponuku od vedenia festivalu, či by sme nevystavili kostýmy, keďže GM je spojený aj divadelnými predstaveniami. Veľmi radi sme ju prijali a tak sa aj my môžeme prezentovať svojimi kostýmami a priblížiť tak našu tvorbu. Keďže kvôli pandémie

pravdaže nehrávame, len skúšame a obyvatelia z Močenka, ale aj okolitých miest a dedín nemajú možnosť nás vidieť, je táto výstava dobrým ozvláštnením a oživením našej činnosti. Dúfam, že sa to na jeseň polepší a že sa už budeme prezentovať aj verejne.

Ktoré inscenácie boli v týchto kostýmoch odohrané a ktoré považujete za najviac atraktívne?

Máme tu kostýmy z Veľkej továrne na slová, z Čarodejníka z krajiny OZ, z inscenácie Trója a 4 kostýmy z inscenácie Kráska a zviera. Všetky inscenácie, ktoré sú tu, sú v našom divadle naozaj veľmi úspešné. S inscenáciou Veľká továrň na slová ideme dokonca súťažne na festival do Poľska. Nedá sa však z týchto inscenácií vybrať niektorá, ktorá by prevýšila inú. Všetky sú naozaj úspešné, keďže deti nám na konci predstavení stoja a tleskajú, čo sa v bábkovom divadle stáva málokedy.

Z akého materiálu sú kostýmy zhotovené?

Vždy sa najskôr rozhodne o aké obdobie ide a tie materiály sa vyberajú tak, aby to korešpondovalo s danou hrou, či už historicky alebo farebne. Každý scénograf si zvolí svoju líniu po dohode s režisérom a dramaturgom. Konkrétne materiály si vyberá sám výtvarník, ktorý ide do veľkoobchodu látok a tam si už svojím výberom napĺňa svoju predstavu o danom kostýme.

FESTIVALOVÝ SPRAVODAJCA

XXIX. ročník Celonárodného festivalu
kresťanského divadla Gorazdov Močenok
25. júl - 01. august 2021

č.2

Vydáva: obec Močenok ©2021

Redakcia:

Bc. Peter Šuvada

MgA. Jakub Molnár

Michal Rábek

Grafická úprava: Bc. Peter Šuvada

Tlač: Gabriel Bleho - PC-Technik

Náklad: 100 ks

v elektronickej podobe dostupné na:

www.krediv.sk

Všetky práva vyhradené

Ako vôbec vzniká divadelný kostým a napríklad ktorá fáza výroby je tá najzložitejšia?

Ten proces prebieha asi tak, že výtvarník urobí výtvarné návrhy kostýmov, následne v dielni odprezentuje svoju predstavu a naše dielne začnú šiť podľa jeho návrhov. Je veľa látok, ktoré sa ešte patinujú, tzn. ak máte napríklad kus čisto bielej látky, tak v dielni z toho vedia za použitia rôznych sprejov spraviť kľudne aj sivohnedú. Najdôležitejšie však je, aby to bolo do premiéry hotové a aby s tým boli herci spokojní.

Kostýmy majú splňať viacero funkcií. Okrem estetickej aj úžitkovú, aby sa v ňom herec či herečka cítili pohodlne a nebol im na príťaž. Stalo sa, že bol niektorý z kostýmov naozaj nepohodlný?

Samozrejme, stáva sa to veľmi často. Hlavne ak kostým pozostáva aj z nejakej veľkej masky, napríklad hlavy leva, alebo niečoho podobného. Trik je v tom, naučiť sa v tom dobre pohybovať a zároveň zvládnuť tú postavu. Časom sa tomu dá prispôbiť a potom je to už aj zábava.

Ak si vezmeme Doktora Fausta alebo Čarodejníka z krajiny OZ, sú to tituly svetového repertoáru, ktoré sa hrajú po celom svete. Ako vnímate s tým súvisiaci vývoj v divadelnom kostýmovom výtvarníctve?

foto TV Močenok

Nad týmto sa zamýšľam pomerne často, keďže moja dcéra je tiež scénografka, takže sledujem aj tie trendy, ktoré sa v tejto oblasti objavujú. Väčšina výtvarníkov má svoj vlastný štýl, ktorý je nenapodobiteľný. Samozrejme, vyvíja sa to, keďže mladí výtvarníci majú možnosť ísť do sveta a inšpirovať sa tvorbou svojich vzorov a iných umelcov.

Za rozhovor ďakuje Michal Rábek

UMENIE Z DREVA S KREŠŤANSKOU TEMATIKOU

foto TV Močenok

V kostole sv. Klimenta sa konalo aj otvorenie ďalšej umeleckej výstavy majstra Ondreja Záňa pod názvom „Krása dreva“. Kurátorkou výstavy bola PaedDr. Eva Lehoťáková, PhD., ktorá priblížila majstrovu prácu, spôsob úpravy dreva po samotnom spracovaní, ale aj to, ako boli na výstavu jednotlivé vystavené kusy vybrané.

V čom je práca autora špecifická oproti iným ľudovým rezbárom?

Ludoví rezbári sú väčšinou amatérski autori a sami seba často ani nepovažujú za umelcov. Avšak, keďže som už niekoľko výstav ľudových rezbárov videla a dokonca som ich aj kurátorsky viedla, tak môžem zodpovedne povedať, že v tomto prípade je jeho práca skutočne umelecká a na úrovni. V mnohých prípadoch to, že je tá doba, počas ktorej sa daný umelec venuje svojej činnosti, dosť

dlhá, ešte nutne neznamená, že je jeho tvorba skutočne hodnotná a zaujímavá. Ondrej Záš však pristupuje k témam emocionálne i racionálne a má svoju profesiu podrobne naštudovanú. Na základe toho, čo nám o svojej práci prezradil, využíva prevažne drevo z ovocných stromov, ale najčastejšie lipu kvôli jej farbe, štruktúre a vôni. Dokonca sám jej povrch prirovnal k ľudskej koži. Často sa stáva, že rezbári svoje diela po ich dokončení upravujú takzvanou polychrómiou, tzn. farebne ich dotvárajú. V tomto prípade sa ale autor rozhodol, že svoje diela ponechá neupravené, aby sme vnímali ich krásu a prirodzenosť.

Odkiaľ čerpá najväčšiu inšpiráciu a ako by ste jeho práce definovali z hľadiska témy?

Autor pracuje len s drevom, ale okrem náboženských motívov sa venuje aj iným témam. Napríklad si rád všíma každodenný život ľudí pri práci, aj počas oddychu. Na tejto výstave sú tieto motívy menej zastúpené práve kvôli tomu, že priestor tohto kostola motivoval autora, aby na túto výstavu zaslal predovšetkým diela náboženské.

Ktoej z prác autor venoval najviac času?

Autor má svoje obľúbené motívy, ku ktorým sa rád opakovane vracia. Konkrétne ide

foto TV Močenok

najmä o výjavy z Nového zákona, ako napríklad Mária Immaculada, Madona s dieťaťom, Pieta, Kristus, socha sv. Petra. Na tejto výstave tiež celkom zaujímavo vyznieva aj jeho krížová cesta zložená zo 14-tich zastavení. Pokiaľ viem, krížovým cestám sa venuje už dlhší čas.

Čo stojí na začiatku vyrezávania sochy? Myšlienka, alebo kus dreva, ktorý myšlienku formuje?

Odpoveď na túto otázku nie je až taká jednoznačná, ale predpokladám, že jedno sa sklbi s druhým. Nedá sa poprieť to, že výber materiálu je naozaj veľmi dôležitý. Je jasné, že ako svoj vybraný kus dreva majster obchádza, suší a prezerá si ho, tak asi už aj rozmýšľa nad tým, čo z toho bude.

Je ľudovému rezbárovi zakaždým zrejmé, čo z konkrétneho kúska dreva vznikne?

Nie. Každá umelecká tvorba vychádza z určitej predstavy, pocitu alebo z náhody. Každý umelec však svoju prácu nepustí z rúk, pokiaľ nie je spokojný. Niektorí umelci práve kvôli tomuto neradi robia na objednávku, pretože sa vtedy cítia veľmi obmedzení. Umenie je vždy o hľadaní a nachádzaní.

Za rozhovor ďakuje Michal Rábek

SÚŤAŽNÉ SÚBORY PREHOVORILI...

Hoci tohtoročný festival neumožňuje naplno vytvárať atmosféru stretávania sa a spoznávania divákov, súborov, organizátorov..., prinášame Vám aspoň krátke rozhovory s jednotlivými vedúcimi súťažných súborov, aby ste mohli nahliadnuť do ich myslenia a tvorivých plánov do budúcnosti.

1. *Odkiaľ čerpáte inšpiráciu?*
2. *Ako dôležitý je pre vás text v hierarchii celkovej syntézy divadelnej inscenácie?*
3. *Ako vás z pohľadu tvorivej činnosti ovplyvnila súčasná pandémia koronavírusu?*
4. *Čo plánujete v budúcnosti? Máte už predstavu o najbližšej inscenácii, titule?*

Martin Bašista, DS NA SKOK, Raslavice

1. Inšpiráciu čerpáme z každodenného života – z detských bláznivých nápadov, ktoré robia v hlave jasno aj po dovŕšení dospelosti, z prírody, rozmanitosti jej tvarov, farieb, kompozícií. Hlavne však zo seba navzájom počas tvorivého procesu.

2. Dramatický text je ako čisté maliarske plátno. Udáva určitý formát. Má (ne)tradičný tvar a poskytuje nám vymedzený priestor na „malovanie“. Akonáhle cítime v texte potenciál, automaticky prichádza vizuál, audio-predstava a éterično – neváhame.

foto archív DS Na Skok

3. Pandémia nás ukrátila hlavne o možnosť stretávať sa, čo považujem za najfatálnejšie. Mnoho dverí nám však otvorila. Za normálnych okolností by sme si nemali šancu ušiť tak do detailov prepracované kostýmy a vyrobiť zložitú scénu. Mali sme výhodu, že v čase najprísnejšieho lockdownu bola inscenácia v štádiu výrobnnej porady a čítacích skúšok. Postupne sa opatrenia uvoľňovali a pracovnú morálku sme pritvrdzovali. Čas na odovzdanie video záznamu pre festival bol skrátenej o mesiac – hnali sme plnou parou, zo všetkých síl, až sa ho podarilo úspešne nahráť.

4. V prvom rade chceme prežiť zimu. Znie to ako priorita zo storočí minulých, žiaľ, je to naše najvrúcnejšie priane. Fungovať, tvoriť pre ľudí. Nádejame sa, že sa nám podarí zorganizovať výročný festival NA SKOK, ktorým si pripomenieme 100 rokov divadelnej tradície v našej obci. Súčasťou výročia je aj premiéra Slovenskej siroty, čoho sa už nemôžeme dočkať. Aby sa nezabudlo, v zásuvke máme aj „pandemické resty“ z minulého roka – inscenáciu Macbeth/Off Broadway.

1. Sme autorské divadlo a preto inšpiráciu čerpám od ľudí čo žijú v našom okolí.

2. Pre nás je text súčasťou nášho života a našej práce a vyjadruje náš postoj ku všetkému, čo sa okolo nás deje.

3. Pandémia činnosť nášho divadla neovplyvnila. Snáď iba v tom, že sme sa nemohli určitú dobu stretávať, ale boli sme stále v kontakte a pracovali sme individuálne.

foto archív DS Família

4. Momentálne pripravujeme 20. augusta 2021 premiéru komédie Gejzove trampoty. Pred mesiacom sme mali premiéru komédie, a chystáme na jeseň a zimu ďalšie dve veselohry.

Igor Pargáč, Divadlo Rondo, Preseľany

foto archív Divadlo Rondo

vrchol tvorby. Aj mnohí hudobní skladatelia až na základe slova – textu boli schopní vytvoriť veľké umelecké dielo. Preto je i v našom prípade na poprednom mieste.

1. Divadlo je samo o sebe inšpiratívne. Hlavný zdroj inšpirácie je potenciál divadelného súboru, ktorý svojimi predpokladmi predurčuje výber správnych, vhodných a primeraných divadelných textov na umelecké spracovanie.

2. Na počiatku bolo slovo a z toho vychádzajme. A práve slovo zachytáva ducha človeka a je schopné preniesť myšlienky a je to najpodstatnejší

3. Pandémia nám v zásadnej veci otvára nové obzory v tvorivej oblasti, keďže nás konfrontuje s otázkou života a smrti a vytvára tým hodnotový rebríček alebo rebríček hodnôt, v ktorom sa nachádzajú tak často opakované témy v divadelných hrách a zdanlivo prekonané, sa vracajú v nových podobách.

4. Prednedávnom som napísal úplne nový titul. V súčasnosti máme naštudované viaceré hry, ktoré sme mali pripravené k 100. výročiu založenia nášho ochotníckeho divadla.

Žiaľ, súčasná situácia nám zatiaľ nedovolila ich predstaviť našim skvelým divákom.

Karol Pindák, Dom sv. Juraja, Stará Halič

1. Inšpiráciu čerpáme zo svätého Písma a života svätých.

2. Text je pre nás absolútne kľúčový, nakoľko naše hry čerpajú námet zo skutočných historických udalostí. Snažíme sa preto ostať verní originálu a čo najviac citovať z daného zdroja. Okrem toho, že daná hra tak naberaá na svojej autenticite, sa predstavenie stáva aj príležitosťou na katechézu.

foto archív Dom sv. Juraja

3. Súčasná pandémia nijako výrazne nezamedzila vzniku našej inscenácie. Sme totiž skupina ľudí zdieľajúca spoločný priestor Zariadenia pre seniorov, a preto nás situácia pandémie hádam ešte len väčšmi motivovala niečo podniknúť a využiť voľný čas tvorivo.

4. Do budúcnosti premýšľame o inscenácii s podobnou tematikou, niekoľko hotových ich máme už v zálohe, no zatiaľ ešte nepadlo konečné rozhodnutie.

Miroslav Kozman, DS DOSKA – Vrútocké ochotnícke divadlo, Vrútky

1. Inšpiráciu čerpáme z vlastných predstáv a prianí. Vidieť predstavenia, ktoré mám rád, vdychnuť im ducha súčasnosti. Predstavenia, na ktoré sa človek rád vráti, zaspomína, pookreje a hlavne vyčistí hlavu od svojich dennodenných povinností... A z môjho pohľadu to znamená predstavenia aj hrať tak, že by som sa sám rád chodil na ne pozerať.

foto archív DS DOSKA

2. Text je pre nás dosť dôležitý, avšak tvorba súčasnosti nemá hranice a mantinely, ktoré by bránili jej rozpínaniu...

3. Pandémia nás ovplyvnila úplne a zásadne. Boli sme práve v počiatkoch skúšania novej hry a blížila sa nám premiéra hry súčasnej. Spadli nám všetky naše plány a vízie. Prestali sme sa kvôli opatreniam úplne stretávať, tým pádom aj tvoriť a toto všetko nás dostalo

do polohy OFF, z ktorej uvidíme ako sa nám podarí dostať...

4. Korona zastavila plány našej tvorby na dosť dlhú dobu, počas ktorej sa zmenili aj životné situácie viacerých z nás a preto aj pôvodný plán novej tvorby padol. Máme však svoju jednoznačnú predstavu, kam sa uberať a teda aj akú formu inscenácie zvoliť. Favoritov je dosť, už len správne vybrať a znovu to celé rozbehnúť. Predstava však zostáva v našom najužšom jadre...

Za rozhovory ďakuje Jakub Molnár

AJ TENTO ROK NA GM VIEDLI DUCHOVNÚ OBNOVU PÁTRI VERBISTI Z NITRY KALVÁRIE

foto TV Močenok

Tohtoročná duchovná obnova bola opäť v niečom výnimočná. V kombinácii s hlavným mottom festivalu „Jednota v rôznosti“ bola téma prednášok „Uzdravenie vzťahov“ viac než aktuálna. Hovorilo sa o nástrahách dnešnej doby, kedy človek možno menej uprednostňuje čas pre rodinu, pre manžela, manželku, kedy je riziko, že sa vo vzťahoch vytráca komunikácia a to, čo ich spájalo pomaly zaniká. Pátri verbisti v oboch prednáškach - v prednáške pre mužov a v prednáške pre ženy - zdôraznili potrebu lásky nie len k sebe samému, potrebu vzájomnej komunikácie, no predovšetkým potrebu lásky k Bohu. Duchovná obnova začala v nedeľu 25. júla sv. omšou v kostole sv. Klimenta a v utorok 27. júla bola zakončená adoráciou s vyloženou sviatosťou oltárnu.

Peter Šuvada

ROZHOVOR S PÁTROM TOMÁŠOM GERBOCOM, SVD

Oni svedčia za nás, my „svedčíme“ ich. Sprevádzali nás duchovnou obnovou počas festivalu, a tak, keď sme ich mali po ruke, chceli sme ich viac spoznať, spoznať ich ďalší duchovný život.

Na otázku našej redakcie sa nakoniec podujal odpovedať páter Tomáš Gerboc, SVD.

Vo svojej nedelnej homílii ste spomínali zážitok z Vášho tábora s mladými, ako sprievodca ukázal prstom na kríž na Vašom krku a povedal: „Ja to robím pre Toto.“ Sú ešte ľudia, ochotní niečo robiť pre Pána Boha a pre ľudí alebo je to väčšinou o akomsi „barteri“ (teda niečo za niečo)?

Myslím si, že ľudia sú stále ochotní robiť dobré veci. Či už je to kvôli tomu, že chcú mať dobrý pocit, chcú urobiť niečo dobrého len tak, nezištne, alebo je to kvôli viere. Myslím si, že aj keď niekedy počúvame že táto doba je ťažká, že svet je ťažký, že doba zlá a že svet je zlý, tak, stále sa nazdávam, že väčšina ľudí vo svete je skutočne stále ešte dobrá. A možno nám nie vždy všetko vychádza tak ako chceme, ale snažíme sa byť čo možno najlepšiami ako vieme. Ja takto vnímam svet, určite si nemyslím, že by sme sa rútili do úplnej záhuby, že by každú chvíľu mal prísť koniec sveta. Práve naopak. Keď je to potrebné, tak sa vieme zaktivizovať, ak chceme. A toto ja vnímam ako takú silu tohto nášho spoločenstva, či už je to nejaké malé spoločenstvo, farnosť, mesto, alebo celé Slovensko. Jediné, čo nám možno niekedy chýba je schopnosť nájsť ten dôvod, prečo urobiť čosi dobré. A to je možnože kvôli tomu, že niekedy nevidíme čo všetko dobré by sme mohli urobiť a niekedy si ani neuvedomujeme, že my sme tí, ktorí by to urobiť mali.

Ako vo všeobecnosti vnímate interakciu medzi ľuďmi – veriacimi, či neveriacimi a Vami – duchovnými?

foto TV Močenok

Nezávisí to nutne od toho, či človek vystupuje kdesi ako kňaz/rehoľník, alebo nekňaz/nerehoľník, ale viac to závisí od toho, ako sa človek správa vo všeobecnosti. Keď je človek hulvát, tak bude hulvátom aj keď je otcom rodiny alebo aj keď je kňazom a keď sa snaží byť mierny, hľadať múdrosť a vôbec múdro vystupovať a rozprávať, tak vtedy môže byť či už kňazom, rehoľníkom, slobodným mužom, alebo otcom rodiny a bude vnímaný oveľa lepšie. Veľakrát to závisí nie len od nejakého postavenia alebo od služby, ktorú človek má, ale od toho aký som ja ako človek. Len to, že je niekto kňazom z neho ešte nerobí dobrého človeka rovnako, ako nerobí niekoho dobrým človekom to, že sa napríklad dokáže s niekým o niečo podeliť alebo niečo darovať, lebo aj vtedy môže sledovať nejaké svoje vlastné ciele a svoj vlastný prospech. Ja si teda myslím, že je to skôr o tom, ako sa my ľudia dokážeme k sebe vzájomne správať, ako dokážeme hľadať cesty k tým druhým ľuďom.

Vždy býva tá odozva pozitívna alebo sa niekedy vyskytli aj negatívne zážitky?

Čo sa týka negatívnych zážitkov, tak určite nejaké boli. Slúžim vo väznici a viackrát sa mi stalo, že som sa na chodbe stretol s človekom alebo so skupinkou ľudí ktorí videli, že som kňaz, tak hneď mali nejaké zlé reči alebo hlúpe poznámky. A niekedy som si povedal, že netreba si to všimáť a niekedy som sa postavil k tomu človeku a povedal mu: „Povedzte mi to ešte raz do očí, lebo som asi dobre nepočul čo ste chceli povedať.“ A zažil som aj to, že ten človek zostal taký zaskočený, lebo nemal odvahu tú svoju poznámku zopakovať nahlas. Stretol som sa aj s tým, že keď som sa na toho človeka pozrel a on sa pozrel na mňa, tak povedal: „Prepáčte.“ Niekedy my ľudia sme navonok takí hrdinovia, ale potom, vstúpia si kdesi do svedomia a popremýšľajúc hlavou a nie svojím egom si vieme uvedomiť, že sme niekedy naozaj trochu „blbí“.

V ktorých krajinách momentálne prebiehajú misie vašej rehole?

Spoločnosť Božieho slova v súčasnosti pôsobí v takmer 80-tich krajinách sveta na všetkých piatich kontinentoch, takže asi by trvalo veľmi dlho, kým by som to všetko vymenoval. Môžem však spomenúť, že pokiaľ ide o Slovákov, tak pôsobíme v Afrike. Máme tam spolubrata, ktorý pôsobí v Zimbabwe a ďalšieho v Keni. V Severnej Amerike máme spolubrata, ktorý pôsobí v USA a ďalšieho, ktorý pôsobí ako misionár v Bolívii. V Ázii máme viacerých spolubratov, či už je to na Filipínach, na Taiwane, alebo v Japonsku. Taktiež máme viacerých spolubratov, ktorí pôsobia v Európe mimo Slovenska, či už je to Írsko alebo Francúzsko, Nemecko, Rakúsko, Taliansko a konkrétne z Močenku – páter Gorazd Kohút, patrí pod taliansku provinciu a ako misionár pôsobí v Albánsku. Môžem ešte povedať, že pod Slovenskú provinciu patrí aj Česká republika a tak pre nás ako misionárov Spoločnosti Božieho Slova je takou malou misiou práve Česká republika. Tam pôsobíme v troch farnostiach na Morave a v ďalších troch farnostiach v Čechách.

V Močenku ste ako prednášajúci prvýkrát. Aké ste mali dojmy, keď ste boli oslovení, aby ste prišli realizovať duchovný program práve na náš festival?

Áno, v Močenku som ako prvýkrát prednášajúci, ale keď som bol oslovený, tak ma to tak potešilo, zároveň to bola pre mňa taká česť, pretože mne sa Močenok spája jednak s tým cyrilo-metodským posolstvom, so sv. Gorazdom a ostatnými žiakmi sv. Cyrila a Metoda. Ale pre mňa je Močenok špeciálny aj tým, že v 50-tych rokoch tu boli väznení aj kňazi, medzi nimi aj naši spolubratia. Ja sa tak trochu venujem dejinám, je mi to také blízke a hovoril som si, že ísť na toto miesto, kde sa nielen na začiatku ohlasovalo evanjelium, ale potom sa pre evanjelium aj trpelo, tak je to pre mňa nádherné a požehnané miesto. Nehovoriac o tom, že aj naši spolubratia tu pôsobili vo farnosti ako správcovia farnosti alebo farári a tak som si povedal: „To je nádhera, že ja môžem prísť na miesto, kde moji spolubratia vyšliapali chodníčky.“ A taktiež, aj príchod Spoločnosti Božieho Slova na Slovensko je spojený s Močenkom, nakoľko prvý Misijný dom SVD bol založený práve v biskupskom kaštieli v tejto obci.

Je medzi mladými záujem stať sa misionármi?

Otázka povolania, či už kňazského alebo rehoľného, nie je ani tak veľmi o záujme človeka, ako skôr o Božom dare a nakoľko my ľudia na tento dar vieme odpovedať alebo ho vôbec objaviť. A ja si myslím, že aj keď tých povolaní nemáme veľa, stále máme spolubratov, ktorí sa pripravujú vo formácii. Teraz na jeseň dvaja nastúpia do noviciátu. Ja verím, že Pán Boh nám dáva toľko povolaní, koľko vieme pripraviť na službu rehoľného kňaza misionára. Ak by sme vedeli pripraviť 50-tich, tak nám dá 50-tich. Momentálne máme šiestich. Pán Boh zaplať za šiestich.

Čo všetko zahŕňa poslanie misionára?

Myslím si, že byť misionárom je na jeden strane špeciálne, na druhej ani nie. Prečo nie? Preto, lebo ako každý jeden človek potrebuje hľadať Božiu vôľu a spoznať ju vo svojom živote a mať odvahu ju naplniť a špeciálne je to možno v tom, že niekedy je potrebné naozaj vzdať sa mnohých vecí. Naši spolubratia, ktorí pôsobia v misiách mnohokrát nemajú pitnú vodu, ani základné potraviny. A ak ich môžu získať, tak musia dlho cestovať. Mnohokrát sa stretávajú s tým, že pôsobia na misijných stanicích kdesi v pralese a život tam je pre nich naozaj náročný. Takže človek musí byť nie nutne dobrodruhom, ale musí byť veľmi prísny na seba a dôsledný v mnohých maličkostiach, aby dokázal aj v takýchto náročnejších podmienkach žiť, dôverovať Bohu, že mu pomôže a zároveň byť radostným ohlasovateľom evanjelia. Bez toho to nepôjde.

Za rozhovor ďakuje Peter Šuvada

ZRODENIE PRÍLEŽITOSTNEJ PEČIATKY KLUBU FILATELISTOV 52-46

Pri príležitosti uvedenia a posvätenia príležitostnej poštovej pečiatky „29. ročník festivalu Gorazdov Močenok“ sme sa opýtali predsedu klubu filatelistov 52-46 v Močenku pána Jozefa Kútneho - *Ako to vlastne bolo...?*

Prvotná inšpirácia prišla od pána inžiniera Jozefa Šuvadu, riaditeľa GM. Mali sme už všetko rozbehnuté a viackrát sme sa stretli, ale potom počas vývoja mi nejak naznačil, že motto festivalu je „Jednota v rôznosti“. Tak som sa potom poradil aj s pánom dekanom, pretože som z toho bol dosť v rozpakoch. Čo teraz? Už sme mali všetko v podstate hotové, ale času málo. A najprv sa nám ani veľmi nedarilo, ale modlil som sa k Duchu Svätému a v spolupráci s pánom dekanom sme prišli k tomu, že ikona

foto TV Močenok

Salus Populi Romani v bazilike Santa Maria Maggiore v Ríme je jedna z najvzácnejších pre nás Slovákov, pretože už v 9. storočí sv. Cyril a Metod spolu so sv. Gorazdom a ostatnými učeníkmi prišli k pápežovi do Ríma a priniesli mu relikvie sv. Klimenta a boli veľmi úctivo prijatí. Nadmieru úctivo. Dokonca, keďže sám pápež im vyšiel v ústrety, čo sa samozrejme nedialo za bežných okolností a prijal ich ako bratov. V tom čase totižto každý chcel mať v blízkosti seba relikviu nejakého svätca. A ešte k tomu pridajme aj to, že tento svätec bol veľikán, pápež a mučeník, ktorého doniesli z Chersonesu. Niesli však so sebou aj vzácne sv. písmo preložené do staroslovienciny. A pápež ho prijal, položil na oltár a schválil liturgiu v staroslovienskom jazyku. A biskupom, ktorí neboli príliš naklonení tomuto rozhodnutiu prikázal vysvätiť Metoda, Gorazda a ostatných učeníkov za kňazov. Bol však ešte aj problém sa rozhodnúť, ktorú z tých ikon Salus Populi Romani vybrať, keďže má viacero podôb. A ako som si ich tak prezeral na internete, tak som odrazu mal pocit, akoby sa jedna z nich usmiala na mňa. A vtedy som si povedal: „Toto je ona!“. Potom teda prišla ďalšia úloha a síce dostať ju na Ministerstvo dopravy, pôšt a telekomunikácií na schválenie pre tento festival. Potom samozrejme bolo treba nájsť vhodného rytca. Ja som oslovil jedného skvelého rytca, pána Mariána Ferdu, s ktorým spolupracujeme. A dnes, počas tejto slávnosti bola požehnaná a teraz pôjde aj do celého sveta, keďže sa nám podarilo ju dostať aj na stránku Konferencie biskupov Slovenska.

foto Príležitostná pečiatka „29.ročník festivalu Gorazdov Močenok“ klubu filatelistov 52-46

A teraz, keď je tá pečiatka tu na festivale a máme ju k dispozícii, som sa tak zamýšľal nad tým, že čo asi prežíval sv. Gorazd, keď sa vracal z Ríma s požehnaním od samotného pápeža, naradostený, že bude môcť hlásať slovo Božie vo svojom rodnom jazyku. A tento festival tiež šíri toto povedomie z úcty k sv. Gorazdovi a my filatelisti sme radi, že sme mohli aspoň takouto malou troškou prispieť k tomuto festivalu a chceme srdečne pozdraviť všetkých účastníkov, ktorí sú tu a všetkých organizátorov, ktorí si musia veľa

vytrpieť, aby sa tento festival mohol konať. A tak aj my filatelisti chceme pod patronátom našej matky Božej, so sv. Gorazdom a so sv. Jánom Pavlom II. rozvíjať cyrilo-metodské dedičstvo, šíriť odkaz sv. Gorazda a utiekať sa k nemu. Dedičstvo otcov zachovaj nám Pane.

Michal Rábek

„BUĎME VĎAČNÍ...“

Úsmevná sv. omša. Aj tak by sa dala nazvať sv. omša, ktorej hlavným celebrantom bol páter Peter Vagaš, SVD. Spolu s ním koncelebrovali pán dekan Peter Michalov, vsp. Pawel Kubani a naši dvaja rodáci – páter Gorazd Kohút, SVD a pán kaplán Patrik Lenčes. A keďže bol práve sviatok sv. Gorazda, páter zablahoželal aj prítomnému pátrovi Gorazdovi k jeho meninám. Následne pozval prítomných veriacich, ale aj veriacich, ktorí sv. omšu sledovali online alebo prostredníctvom TV Močenok, k sláveniu sv. omše. Svoju homíliu začal úsmevne: „Aký ste mali deň? Potili ste sa? Ja som sa v noci potil dvakrát. Raz z tepla, ktoré som mal v izbe a raz z toho, čo vám dneska poviem.“

foto TV Močenok

Vyzdvihol snahu zachovania slávenia sv. Gorazda, pretože je to akýsi prejav vďaky. Zároveň sa zamyslel nad tým, ako dokážeme v dnešnej dobe za niečo ďakovať. Či dokážeme byť vďační. Veriaci človek by sa mal čudovať, žasnúť a ďakovať za to, čo prežívame, slávime, za to, čo sme.

„Vďačnosť je odmena za to, čo nám niekto dá zadarmo.“ Zároveň povedal: „Vďačnosť je aj prejav viery k Bohu.“

Na záver veriacich povzbudil k prejavu svojej vďačnosti za dar viery žitím vo viere nie len na určitý úsek života, ale každým dňom až do smrti. Vedieť ďakovať všetkým, ktorí nám dar viery sprostredkovali.

Peter Šuvada

PO ROKU U NÁS OPĎ ZASPIEVALI

Spevákky zbor Cor Unum z Nitry Kalvárie nie je na Gorazdovom Močenku celkom novákikom. Tento rok ich liturgická komisia organizačného výboru opäť pozvala, aby zahrali a zaspievali pri adorácii po sv. omši.

Zbor už nejaký ten rok vedie Eva Bencová, ktorej sme položili pár otázok.

Váš spevákky zbor je na festivale Gorazdov Močenok už druhýkrát. Aké máte z neho dojmy?

Veľmi dobré, myslím si, že je tu veľmi príjemná atmosféra.

Vystupovanie pred publikom sa nie vždy zaobíde bez trémy. Ako to je vo Vašom prípade? Alebo je to časom už akoby zvykom?

foto TV Močenok

Áno, my už sme veľmi zohraní, keďže už veľmi dlho spolu hráme, takže nemávame problém s trémou.

Zbor je pomenovaný ako zbor z „Nitry – Kalvárie“. Nitra Kalvária sa spája predovšetkým s pátrami verbistami, ktorí aj u nás majú svoje korene. Putujete teda aj vy so svojim zborom po rôznych miestach Slovenska, resp. do zahraničia?

Áno, chodievame každý rok s pátrami verbistami do Medžugoria a aj sám spevokol máva tiež svoje vlastné výlety s kňazmi.

Festival Gorazdov Močenok v posledných rokoch opäť pomaly vzrastá – či už pestrosťou programu alebo kvalitou divadiel. Čo by ste odkázali našim organizátorom a účastníkom?

Myslím si, že práca, ktorú robíte je veľmi záslužná. Len tak ďalej :-)

Za rozhovor ďakuje Michal Rábek

PROGRAM FESTIVALU

ŠTVRTOK 29. JÚL 2021

18.00 – 19.00 hod. – (kostol sv. Klimenta) možnosť sv. spovede

19.00 hod. – sv. omša vo Farskom kostole sv. Klimenta (ONLINE)

- celebruje vdp. Tomáš Pavlík, prefekt KSNR Nitra

- spieva spevácky zbor zo Šale pod vedením Dominiky Bujákovej

PIATOK 30. JÚL 2021

16.00 – 19.00 hod. – Rozborový seminár (ONLINE – uzavretá skupina)

18.00 – 19.00 hod. – (kostol sv. Klimenta) možnosť sv. spovede

19.00 hod. – sv. omša vo Farskom kostole sv. Klimenta (ONLINE)

- celebruje vdp. Peter Dušička, SVD

- spieva spevácky zbor Lipka – Dolné Krškany pod vedením Jany Behrovej

20.30 hod. – (Kultúrny dom)

Commedia Poprad – Kapustnica (ONLINE stream)

Réžia: Vlado Benko, Michal Novák, Dušan Kubaň

foto TV Močenok

Partneri festivalu Gorazdov Močenok 2021

Sponzori festivalu

MARFIL s.r.o., Ján Šilák
Penzión Anup, Ivan Sklenár
Pekáreň Močenok

Rodina Horvátová, Rokošova, Močenok
Rodina Nováková, Nitrianska, Močenok